

DEBRECZEN

A DEBRECZENI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-ASPÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetés: évben, előre hordva:
Egész évre . . . 12.- kor. Félévére . . . 8.- kor.
Hónapra . . . 6.- kor. Egy hónapra . . . 1.- kor.

Egyes szám ára 4 fillér.

Felolós szerkesztő:
SIMON ISTVÁN

Lapfőadó:
HOROVITZ ZSIGMOND.

Előfizetés: évben, előre hordva:
Egész évre . . . 18.- kor. Félévére . . . 12.- kor.
Hónapra . . . 9.- kor. Egy hónapra . . . 1.50 kor.

Egyes szám ára 6 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Darabos-utca 7. sz. a. — Telefon 412. szám.

Politikai blokk.

Debrecen, január 12.

A képviselőház szünete véget ért és új-ból összegyűltek a törvényhozók, hogy az abba hagyott munkát folytassák. Az ország költségvetése van napirenden, de az egész közvéleményt hónapok óta ugyszólván kizárólagosan azok a kérdések izgatják, amelyeknek megoldása az egész nemzet sorsára és jövőjére bir döntő befolyással. Egész politikai életünk nyomasztó hatása alatt áll egy olyan kétséges szituációnak, melynek fejleményét és végső kialakulását ma a legmerészebb politikus sem tudná megrajzolni.

Véderőreform, választójog: ez a két kérdés foglalkoztatja az elmélet, dominálja a politikai életet és mindkettőnek megoldására irányuló kombinációk kapcsán, gombamódra teremnek a tervek a kibontakozási programok és a megoldási módok. Mindenki tisztában van azzal, hogy e két kérdést többé egymástól elválasztani nem lehet, mert alkotmányunk megerősítését a történelem tanúságai szerint esetrel csaka akkor tudtuk elérni, és a rideg, de viszonyaink között ezerszeresen indokolt do ut des álláspontjára helyezkedtünk.

Kérnek tőlünk ujoncot, nagyobb pénzáldozatot s a mikor mi ezek megadásának ugyszólván lehetetlenségét hangoztatjuk, mert a követelmények erőnket messze fölülmulják, mégis a

lehetséges áldozatokkal szemben is törvényben biztosított és nemzeti szuverenitásunkból folyó jogaink feltétlen érvényesítéséhez ragaszkodunk. Hogy ez természetes és logikus és hogy az ellenfelekre volna egy nemzet bukásra megéreztésének jele, ezt osztrák koponyák vagy osztrák módra gondolkodó feudális és aulikus agyak bevenni nehezen tudják. Hogy értsék meg azt, hogy mi ennél tovább is megjünk és megálljt káltunk annak, a nemzetsorvasztó politikának, amely a mostani választójog mellett éppen úgy tobzódik és teszi lehetetlenné a népmillióinak gazdasági megerősödését, kulturális haladását, akár csak a rendiség legsötétebb napjaiban.

No már most a tények adva vannak mindkét irányban elszánt és meg nem alkívó küzdő tábor áll a kormányval szemben, és ez az egész nagy politikai bölcsesség, amely a kormány és pártjánál megnyilvánul, abban jut kifejezésre, hogy keresné a becsületse demokratikus és nemzeti megoldás módjait, hanem trükkökön töri a fejét, hogy tudná átuszni azt az örvényt, — amely hajóját szétroncsollással fenyegeti. Ennek a manővernek különböző fázisai különböző nemeklaturák alatt jutnak időnként nyilvánosságra. Volt már szó izolálásról, amely alatt a küzdő függetlenségek bekerítését, sőt, ha lehetséges más függetlenségek által való háttá támadását értették, majd amikor ez a spekuláció csődöt mondott, jöttek a felelősségnélküli közvetítők,

akik a haza nevében minden küzdelmet minden koncesszió nélkül leszerelni törekedtek s most végül az ilyen kísérletek megghiusulása után jön a döntő ütőkártya: megieremteni egy parlamenti blokkot, amelyet ígéretekkel összeverbuválnak és a hatalom vagy annak reménye révén egy konzervatív kompakt társasággá összekovácsolni remélnék.

Ezzel a döntő sulyu hatalommal akarják azután agyonnyomni azután a haladás, a demokratikus és nemzeti fejlődés maroknyi csapatát. Egyetlen józan ember nincs kétségben az iránt, hogy ez sikerülni nem fog, mert az eszme igazsága és ereje nemcsak egy küzdőpárt, de a nemzet, a nép millióinak elszántságából és telkes kitartásából táplálkozik és így ez az igazság, ha megfeszítik is, annak képviselői feltétlenül győzedelmeskedni fognak. Azokra pedig, akik különböző befolyások hatása alatt a reakció kátyúba jutott szekerét tolni segítettek, rövid idő alatt elérkezik a kínos kiábrándulás órája, amikor meg fognak győződni arról, hogy ideig-óráig lehetséges egy nemzetnek, a nép millióinak jogos és természetes vágyát, a haladás, a gazdasági megerősödés, a jogok megszerzése iránt elnyomni, de elérkezik az evolúció törvénye szerint az a nagy momentum amikor az elnyomottak széttépik láncainkat, s győzedelmes, diadalmas mámorral tüzik ki a nemzeti függetlenség, a gazdasági megerősödés, a kultura és haladás zászlaját.

SHIPEITARÓ.

— Japán elbeszélés. —

Írta: Mrs. T. H. James.

Valamikor régen, a tündérek, óriások, szakkállas farkasok, sárkányok, bátor lovagok és kétségbeesett fickók idejében, azokban a régi napokban élt egy derék fiatal harcos, aki nekivágott a nagyvilágnak kalandot keresni.

Jó ideig semmi rendkívüli nem történt vele, végre azonban, mikor egy izben rengeleg erdőn utazott keresztül, egy alkonyatkor azon vette magát észre, hogy egy vad és elhagyott hegyoldalon van.

A közelben nem látszott sem fa, sem ház, még csak szénégető-kunyhó sem, amik egyébként éppen nem ritkák az erdő tisztásein. Az utas egy alig látható, füvé benőtt ösvényt követett, egyszerre azonban elvesztette azt. Hirtelen szürkülni kezdett az est, s ő hiába kúsere meg újra megtalálni az elvesztett ösvényt. És minden újabb előködése csak még jobban belegabalyította a bozóthoz és magas fübe, mely buján tört elő mindenütt a tájból.

Fáradtan és kimerülve botorkált az egyre sűrűsödő sötétségben, mignem hirtelen egy elhagyott és romban heverő kicsiny templomhoz ért, melynek belsejében valami szekrényféle állt. Itt legalább védve volt az est hűvössége ellen, miért is elhatározta, hogy itt fogja tölteni az éjszakát. Vacsora nélkül — mert nem volt mit

ennie — beleburkolózott köpengébe, azután hűség kardjával az oldalán, lefeküdt és hamarosan mély álomba merült.

Ejféle felé rettenetes iármára ébredt. Eleinte azt hitte, hogy álmodik, de a láрма csak nem akart szünni s az egész erdő visszhangzott a legborzasztóbb üvöltéstől és sikoltozástól.

A fiatal harcos óvatosan felemelkedett, s magához vévén kardját, a romfal egy nyílán keresztül kitékintett. Különös és vérfagyasztó látvány tárult eléje. Egy farkas undok vadmacska fékevesztett, borzalmas táncot járt az éjszakában s panaszos jajsavuktól visszhangzott az erdő. A fiatal harcos úgy vélte halálni, hogy a természetellenes iármából érthetően kihallatszottak e szavak:

— Ne mondjátok meg Shippeitarónak! —
Tartsátok titokban! Ne mondjátok meg Shippeitarónak!

Gyönyörű holdas éjszaka volt s a teihold fénye előntötte a borzalmas jelenetet, melyet a fiatal harcos irtózatla és ámulva szemlét. Amint éjféle elmúlt, a kísérteties macskák nyomban eltűntek s minden a legnagyobb csendességbe merült újra. Az éj további folyamát semmi sem zavarta s a fiatal harcos mélyen aludt reggelig.

Mikor felébredt, a nap már magasan járt az égen s a harcos sietett elhagyni a mult éjeli kaland színhelyét. A ragyogó napfényen azonban megtalálta egy ösvény nyomait, melyeket az elmult este képtelen volt látni. Kö-

vette az ösvényt s nagy örömmel látta, hogy az nem visz be abba a rengelegbe, melyben tegnap bolyongott, hanem ellenkező irányban halad, egy nagy tisztás felé. Odaérve, néhány szétszórtan álló házat látott, majd, valamivel távolabb, egy falut.

Éhségtől üzve, a legrövidebb uton nekiakart vágni a falunak, mikor hirtelen panaszos női hangot hallott, mely hangosan jajveszékelt. A nő érte fülébe e hangok, a fiatal harcos már megfelledekezvén éhségéről, a legközelebb álló házhoz rohant, megtudandó, hogy mi a baj s hogy nincs-e szükség az ő segítségére.

A ház lakói meghaligatták kérdését, aztán szomoruan fejüket rázva, kijelentették neki, hogy ebben az esetben minden segítség lehetetlen és hiábavaló.

— A hegy szelleme — mondták — évenként egy áldozatot követel. Ennek ideje most elérkezett s a hegy szelleme ma este fel fogja falmi a falu legszebb leányát. Ennek a zokogása volt az, amit te hallottál.

És amikor a fiatal harcos elámulva tovább kérdezősködött, elmondták neki, hogy napnyugtakor az áldozatot a rendes szokás szerint befogják zárni valami ketrecfelébe s abban évi-szik a rombadólt templomba, meighen az elmult éjjele a harcos is volt, s ott magára hagyják. Reggel aztán nyoma sem lesz a leálynak. Így történt eddig minden évben, így lesz most is: itt nincs segítség!

Mikor a fiatal harcos ezt meghallotta, hír-

Elővirágból legizlésesebben kötött bál és estélyi eszókrok, színpadi virágajéndékok és koszoruk a legszebb kivitelben készülnek az Szent-Anna-utca 5. Tulajdonos: Hudák Beláné.

A debreceni egyetemről.

Egy érdekes hírlapi cikk.

A B. H. tegnapi számában Takács Menyhért dr. jászvári prépost érdekes cikket írt a az új egyeteméről. Tárgyilagosan bírálja a két egyetemi város készségeit s elismeri, hogy hozott anyagi áldozatok tekintetében Debrecen elsőbbség illetel meg az egyetem elnyerésére.

A cikkből közöljük a következőket:

Nem nagy súlyt vetek a mellőzött városok érzékenységére; hiszen az előrelátható volt s az adott körülmények között természetes is. Ha Kassa, meg Szeged lettek volna a kiválasztottak, akkor Debrecenben és Pozsonyban volna nagyfokú elkedvetlenedés s legalább télektanilag nem alaptalanul. A mellőzést egészen tárgyilagosan kell fölfogni s ha ez a tárgyilagosság Kassa és Szeged mellőzhetetlen kulturigényeit igazolta, akkor a közeli jövőben át kell térni a reparáció politikájára, amely előbb, vagy utóbb úgy is elkövetkezik.

Majd így folytatja:

Az egyetemi törvényjavaslatnak legnagyobb hibája az, hogy mindössze évi két millió koronát szán az új egyetemnek tíz esztendői időtartamra, mely összegből az építkezés és főtársulás valamennyi költségének ki kell futnia. Ily szegényes költségelőirányzat mellett természetesen is első sorban Debrecenre kellett volna a legnagyobb mértékű áldozatkészség nyilvánult meg s ahol a három teoretikus fakultásnak alapul szolgál a régi református teológiai, jogi és bölcséleti főiskola. Orvosi fakultásról egyelőre szó nem volt, a mi nem éppen kellemes meglepetést keltett a jó debrecenieknél, a kik a törvényjavaslatban biztosított három fakultásban nem látnak egyebet, mint javított és bővített kiadásait eddig ifőiskolájuknak azzal, hogy a református jelleg ezentul egymagára a

telen megelégedött benne az elhatározás, hogy megmennt a leányt. És mikor emlegetni halotta a templom-romot, eszébe jutván a mult éjjei kaland, megkérdezte a körülötte állókat, hogy hallották-e valaha ezt a nevet: Shippeitaró, s hogy ki és mi fia az?

— Shippeitaró egy erős és szép kutya, — volt a válasz. — A fejedeimünk udvarmesterének tulajdona, aki itt lakik a szomszédban. — Gyakran látni, amint követi a gazdáját; igazán finom, derék egy fickó!

A fiatal lovag nyomban abbahagyta a kérdészködést, elrohant Shippeitaró gazdájához s megkérte, hogy egy éjszakára adja neki kölcsön a kuttyját. A férfi eleinte ellenkezett, de aztán avval a feltétellel, hogy másnap visszakapja, oda adta a kuttyt. A fiatal lovag aztán nagy örömmel vitte magával.

Legelső dolga most már az volt, hogy a szerencsétlen leány szüleit meglátogatta s meghagyta nekik, hogy tartsák otthon s gondosan őrizzék leányukat mindaddig, míg ő vissza nem tér. Azután bezárta Shippeitarót abba a ketrecbe, melyet a leány részére készítettek volt el; majd néhány falubei legény segítségével elvitte azt a templomromba, melynek belsejében letették a földre. A legények egyetlen pillanatra sem késtek az elátkozott hegyen, hanem haragot-homlok visszafutottak, mintha egy sereg kobold volna a nyomukban. A kutya meillett csupán a fiatal narcos maradt, kíváncsián várva a történendőket.

teológiai fakultásra fog szorítkozni. Az elégetlenséget illetékes részről elhangzott magyarázattal és ígérettel sikerült lecsendesíteni.

A törvényjavaslat és a hozzá fűzött megokolás kizárólag állami egyeteméről szól. Igen szép és igen szabadelvű dolog, bár szerintem nem az a fő, hogy egy-egy tanintézetnek — legyen akár népiskola, akár tudományegyetem — milyen a jellege, hanem hogy milyen a benne uralkodó szellem. Hogy a debreceni egyetemen izzó magyar nemzeti szellem fog uralkodni, azt mindenki igen jól tudja. Ettől bátrán lehetett volna az új egyetem református jellegű is, mert abban sem kételkedhetik senki sem, hogy a debreceni egyetem minden állami jellege mellett is szívósan és elválaszthatatlanul fog ragaszkodni ahhoz a hagyományos és történelmi protestáns szellemhez, melynek szférájában megszületett, s amelyhez ország-világ előtt tiszteletreméltó joga is van. A vallásos szellemtől nincsen miért féltetni a tudományt, sokkal inkább kell féltetni a vallástalanság fanatizmusától, amely kíméletlen kézzel pusztítja el a tudományban található erkölcsi értékeket, főleg a tudomány nemzeti nevelő hatását, miként a fémét az ércrozsda. Sokan vagyunk, akik a debreceni református egyetem őszinte hívei voltunk, nem félvén a gyermekket a saját igazi nevén szólítani. A katolikuságot viszonzásul hasonló előzékenység illette volna meg a pécsi katolikus egyetem föltámasztásával. Jogi főiskolánk — az egyetlen kassai állami akadémia kivételével — mind az egyházak vagyontöbbről tartatnak fenn s magukon viselik a vallásos jellegét. Ugyan kinek és minek ártot az valaha? Angliában mindenféle iskolát készségesen támogat és javadalmaz az állam, csak egyet köt ki, hogy angol legyen. — Nekünk is csak egy kikötésünk lehet, hogy mindenfajta iskolánk magyar nemzeti iskola legyen. Így vagyunk az egyetemekkel is.

A pozsonyi állami egyetem föllállítása előtt az ottani királyi katolikus jogakadémia sorsát kell eldönteni. Az állami egyetem kötelekébe —

Efélkor, mikor a tele hóid megint fennragyogott az égen s szelid fényével elárasztotta a negyvidéket, a macskakísértetek újból megjelentek. Ezúttal egy nagy fekete kandur is volt köztük, akinek külseje még vadabb és rettegetesebb volt, mint a többi s kibén a fiatal narcos könnyűszerrel felismerte magát a férelmetes hegyszellemet. Aig látta meg ez a szörny a ketrecet, mikor diadalmasan és undok örömmel, éles sikongások közt táncolni kezdett, követve társaitól. Mikor már eléggé gunyóitá és becsnérelte áldozatát, kinyitotta a ketrecajtót.

Ez volt azonban a veszte. A derék Shippeitaró nekiment s fogával nyakoncsipven, addig tartotta, míg a fiatal narcos kandurának egyetlen csapásával hoitan a lábához nem terítette a szörnyet. A többi macska, mely rémületében megfélekedezett a menekülésről, meghökkenve állta körüli királyának holtestét, de a derék narcos és Shippeitaró hamarosan elbántak velük.

A fiatal lovag ezer köszönettel visszaverte gazdójának a nagyszerű kuttyt, azután elment a megmenekült leány szüleihez s ezeknek elmondta, hogy leányuk immár szabad, a falu lakosságával pedig tudatta, hogy nagy eilenységük már elvitte legutolsó áldozatát s ezentul többé sohasem fogja rémületbe ejteni őket.

— Mindezt pedig a derék Shippeitarónak köszönhetitek! — szolt, amikor elbucszott tőlük, hogy újabb kalandok keresésére induljon.

a törvény szelleme és adott magyarázata szerint — egyszerűen át nem vehető; megszüntetni sem lehet a katolikuság nyilvánvaló sérelme nélkül. Legföljebb megfelelő áthelyezéssel lehet az előállott nehézségeken segíteni, de erről a törvényjavaslat nem szól semmit. Az áthelyezés különben újraszervezést is jelent, mert az igazság és méltányosság azt kívánja, hogy az eddigi királyi katolikus jogtanárok amennyiben egyetemi habilitációval bírnak, egyetemi tanárokká neveztesse ki éppen úgy, mint a debreceniek. Az áthelyezendő kir. kat. jogakadémia tehát egészen új tanári személyzetet kapna azon a helyen, a hova elköltözik. A hely kiválasztása is gondot okoz. Ha rajtam állana, én Szegedre tenném. Ha a kormány Szegeden tényleg gazdasági egyetemet tervez, akkor mi sem áll utjában annak, hogy a pozsonyi kir. kat. jogakadémia ott megfelelő elhelyezést nyerjen sőt mindenkéül kívánatos is.

Hogy a jelenlegi jogi főiskolának mi lesz a jövő sorsa, azt már most is sejteni lehet. A vidéki egyetemek föllállítása még jobban összezűgöri őket s életképességüket még inkább megbénítja. Nem is posszibilis az olyan főiskola, amely teljes kvalifikációt nem nyújthat s amely egymagában és elszigetelten legföljebb egy szakintézet jelentőségével bír és amelynek az akadémiai tanszabadság nem előnye, hanem fegyelmi akadály. A külföld nem ismer ehhez fogható intézményt. Ott mindenütt egyetemi fakultások vannak, amelyek az univerzális tudományosságnak is csomópontjai. — Ha egészséges reorganizációt kívánunk a főiskolai oktatásban, át kell térnünk a vidéki fakultások föllállításának rendszernére, úgy hogy az egyetemi törvényjavaslatban kontemplált tíz esztendő alatt nem két, hanem legalább öt vidéki egyetem legyen a magyar tudományosságnak igazán értékes és tiszteletreméltó középpontja.

A képviselőház ülése. A képviselőház ma délelőtt folytatta az igazságügyi tárca költségvetésének tárgyalását, melynek a délelőtt folyamán egy szónoka volt: Csermák Ernő. Az ellenzéki szónok rendületlen egyhangussággal beszélt és egyetlen hallgatója Székely Ferenc igazságügyminiszter volt, akik az érdektelen beszédek, úgy látszik, nemcsak mint a kormány képviselőjét, hanem mint szakminisztert is teljesen hidegen hagyják.

A képviselők inkább kint tartózkodtak a folyosón és arról a hírről tárgyaltak, hogy az idén már fölemelt ujonccétszámra fognak sorozni. Szóba került a Ferencz József-nevelőintézetnek tegnap az Est-ben közölt botránya is, a melyről hir szerint interpelláció fog elhangzani.

Csermák után Simonyi-Semadam Sándor és Simon Akos beszélt.

A nők éjjeli munkájának eltöltése. A hivatalos lap közli a pénzügyminiszter 1911. évi 14.478. sz. alatt kiadott rendeletét az iparüzemekben alkalmazott nők éjjeli munkájának eltöltéséről szóló 1911. XIX. t.-c.-nek a hánya és konöüzemekre vonatkozó végrehajtása tárgyában. A miniszter rendelete huszonnégy §-ból áll és 1912. január elsején lépett életbe. A rendelet szigorúan meghatározza, hogy mely üzemek tartoznak a törvény hatálya alá. Aztán megjelöli az időtartamot — este 10 órától reggel 5 óráig — mely alatt a megnevezett ipari üzemekben alkalmazott nőket foglalkoztatni tilos. Továbbá szabályozza az elsőfoku bányahatóságok által kivételes esetben, a munkaadó kérelmére történő engedélyt a nők éjjeli foglalkoztatására. A munkaadó köteles kifüggeszteni a munkaidő kö-

Nagy Sándor

czukrász

Péterfia-utca 46. szám.

Minden alkalomra!

Diós és mákos pozsonyi patkókat kalács és kuglophoka 60 fillértől feljebb árusít.

Megrendeléseket pontosan és legizlésebben teljesít.

telező számítása tekintetében hozott bányahatósági határozatot. A törvény rendelkezésének megtartását a bányá- és kohóüzemeknél a bányahatóságok ellenőrzik.

Az orvoskongresszus a községi orvosok nyugdíjáért.

Január 28-án kezdődik a magyarországi orvosok kongresszusa, amelynek egyik legnagyobb érdeklődéssel várt tárgya a községi és körorvosok nyugdíjviszonyának a megbeszélése lesz. Ez a kérdés, amelynek megoldása évek óta nyugtalanítja a magyar orvosokat, még a koalíciós időkben kezdte foglalkoztatni a kormányt. Gróf Andrássy Gyula belügyminiszter korábban ugyan törvényjavaslatot nyújtott be a községi és körorvosok fizetésrendezésének ügyében. A törvényjavaslatból csakhamar törvény lett és a belügyminiszter megígérte, hogy a községi orvosok nem kevésbé fontos nyugdíjkérdését a következő évben rendezni fogja. Ez 1908-ban történt.

A nyugdíjkérdés rendezése azonban elmaradt, nem került a parlament elé 1909-ben, sőt 1910-ben sem, legközelebb ismét csak a múlt év januárjában beszéltek róla, akkor is a községi orvosok és körorvosok budapesti kongresszusán, amelyen a belügyminiszter az egészségügyi osztályának vezetőjét, Bölcset Gyulát kérdezte meg az orvosok arról, hogy mikor kerül sorra az ő nyugdíjviszonyaikat rendezése? Az érdeklődőket Bölcset Gyula megnyugtatta azzal, hogy a nyugdíjkérdéssel most foglalkoznak a miniszteriumban és legközelebb kész törvényjavaslattal lépnek a parlament elé.

Az 1912. évre szóló állami költségvetésbe csakugyan fel van véve egy negyedik millió korona a községi és körorvosok nyugdíja alapjául. Ez a csekély összeg azonban általános meglepetést és megdöbbenést keltett az orvosok körében, ahol azt hiszik, hogy a miniszterium egy negyedik millió koronából akar nyugdíjintézetet létesíteni, amelybe azután minden orvosnak, aki később nyugdíjat akar élvezni, bizonyos összeget kell évenként befizetnie. Ez ellen kíván állást foglalni az orvoskongresszus, miután a mai megélhetési viszonyok mellett még a fővárosi orvosok is felemelik a konzultációs díját, a vidéki körorvosok és községi orvosok pedig olyan rosszul vannak honorálva, hogy csekély jövedelmükkel igazán nem jut nyugdíjbefizetésre.

Szakosztályi ülések az ipartestületben.

Iparosok ügyei.

Tegnap és tegnapelőtt délután gyűlést tartott az ipartestület hentes-, bádigos- és lakatos-szakosztályai. A szakosztályi gyűlések, melyeket másodízben hívtak össze, a megjelentek számára tekintet nélkül hozták meg határozataikat.

Különös és érdekes volt a hentes szakosztály választmányi gyűlésének lefolyása. A szakosztályi választmány a maga részéről az előjárásba rendes tagul Némethy Jánost, póttagul Takács Józsefet jelölte.

Panasz tárgyává tették, hogy a városi közhelyeken a perzselő helytelenül állított be, amennyiben a leszart nehéz marhát kolossal kell szállítani a perzselő helyiséghez. A kolossal szerkezete a vele való fordítást meg nem engedve, vele egyenes irányban haladni nem lehet s ehől kifolyólag igen nehéz a vele való bánás. Ezen a felettel hátrányos állapotot akként lehet segíteni, hogy a perzselő csatornát kelő lejtővel, letonból készítsék el. Ezzel a kolossal használata kizártnak. A szakosztály úgy határozott, hogy küldöttség által memorandumot ad át a polgármesternek, akit megkérnek, hogy küldjön ki egy szakértő bizottságot, hogy ez a helyszínen győződjék meg a kérelem teljes mértékű igazságáról.

A lakatos és bádigos szakosztály gyűlését jelölések és választások foglalták le. A lakatos szakosztály részéről megüresedett előjárású rendes, illetőleg póttagságra Bartha Mihályt és Losonczy Jánost jelölték. Miután több szakosztály választmányi tag eihalt, illetőleg lemondott, újalakították a szakosztályi választmányt. Elnökül Bartha Mihályt, alelnökül Tóth Ferencz, tagokul Losonczy János, Blaskovits Mihály, Juhasz István, Szöllösi Dániel, Pifos Béla, Máté Gyula, Gál Eiek, Laczka László, Füreli Lajos, Neubauer János, Csukás Lajos, Weisz Ede, Veréb István és Füreli Lajos jelöltettek. A bádigos szakosztály részéről Máté Jánost jelölték póttagul az előjárásúba, míg a pintér szakosztály részéről Asztalos Józsefet és Szathmáry Sándort.

Ma délután az asztalos és timár szakosztály fog a jelölések tárgyában összejönni.

SZÍNHÁZ.

Észak-kelet-délnyugati vers.

Farkas Pál darabjában, «A varsányi csata»-ban a többiek között azzal szórakozik, hogy az ugynevezett nyugatnokot, vagy ha jobban tetszik, az ultraliberalizmusnak gunyolja ki. Van a darabban egy költő, bizonyos Eszme Lajos, aki elszavalja legújabb versét. Ez a vers — amely egyszerű persziflázsa a divatos modernségnek, igazán elsőrangú. Nem Farkas Pál írta. Tulságosan szerény szerzője inkognitóban óhajt maradni. Nem vagyunk hát indiszkrétek, nem áruljuk el a szerző nevét, a kitünő verset ellenben örömmel mutatjuk be. Itt következik:

Duhaj himségem gerjedelme te,
Mint részeg bogár a kebledre mászol
S nagyot kocintok veled
Illatos kéjes-rongyos büszke frászok.
Avaron-ugaron, ugaronavaron
Mi két elbuggyant szerelem-halászkod
Most beszippantom magam ereidbe,
Most átgörcsülök torz fájdalommá,
Most sárga lázak oltárát felgyújtom
S fekete csókokkal avass büszke rommá.
Fekete beleken fekete billikom,
Csontomban ropogó fehér bazsalikom.
A szívem hinárik aranyborját
Léda ma még kupápa öntöm
S egy hengegő perc himnuszárkál
Szép szöke fattyum rád köszöntöm
Fekete beleken, fekete billikom,
Csontomban ropogó fehér bazsalikom,
Rád köszöntöm.

Rossz pénz nem vész el. Ma este kerül színre Liptai Imre a «Rossz pénz nem vész el» című falusi vígjátéka, mely a Magyar Színházban kiváló sikert aratott. Liptai darabja meséjét a szegedi népelet mindennapi eseményéből szötte, de olyan finom érzéssel rajzolta meg a magyar paraszt gondolkodásmódját, és stílusát, hogy a közönség ott érzi magát a szegedi tanyákon és teli tudóvels zivja a mezei virágtól illatos üde magyar levegőt. Érdekes, hogy színészeink a próbákon nem tudtak betelni a kedves humorral fűszerezett darab eredetiségén s ugyancsak jókedvel próbáltak. A szerző jóvoltából külföldben sokan jutottak pompás szerepekhez s így mai premier egy igazán meleg estre nyújt kilátást. Liptai Imre neve nem ismeretlen a debreceni közönség előtt s bár mai bemutatása első színpadi alkotása, de mint a Magyar Hírlap munkatársát ügyes tárcáiért és karcolataiért megkedvelte a közönség.

A Falun. Hétfőn este ismét premier előadása lesz a debreceni színpadnak. Móríc Zsigmond a «Falun» címmel három egyfelvonásos értékes darabja kerül színre, mely a Nemzeti Színházban műsor darabja. Móríc Zsigát jól ismerik Debrecenben különösen a «Nyugat» irodalmi társaság felolvasó estélyein lopta magát — eredeti magyar leírásaival — a közönség szívébe. Pompás humora és szép magyar nyelvezete mindenütt feltűnést keltett. A múlt színházi évadban a «Sári bíró» című népszínműve keltett nagy hatást. A «Falun» című három kis darabjára nagy gondot készült a társulat Kassai Károly rendező vezetése mellett s előreláthatólag a közönség érdeklődésével fogja kitüntetni kedvelt jövevű poétát.

Választások Németországban.

Az új választói jog alapján.

Elérkezett a nagy nap, az általános választások napja. Talán még sohasem volt olyan csendes és közömbös a választóközönség a német birodalomban a választások előestéjén és a döntő harc küszöbén, mint éppen most. Nagy gazdasági problémák nem mozgatják a tömeget, a belpolitika terén is tespedtség terpeszkedett el, nem marad-e a fekete-kék blokk, csak a szociálpolgári pártokat hidegen hagyja, hogy felszindemokraták fejtenek ki nagy erőfeszítést, mert egyidejűleg két arcvonalban veszik fel a küzdelmet: a konzervatívok és a polgári szabadelvű pártszövetség ellen.

A főváros képe hétköznapi. Csak a választási helyiségek előtt élénk az élet, egyébként az üzleti forgalom mindennapos. Egyáltalában nincs nagyobb küzdelemre kilátás a fővárosi választókerületekben, kivéve az első, a hol Kaempf, az eddigi szabadelvű képviselő, a városatyák nesztora áll szemben a szociáldemokratákkal, míg a konzervatívok Gaetke szolgálatkivüli ezredest léptették fel. Ezt a mandátumot a pótválasztás fogja eldönteni, mint ahogy a kerületek túlnyomó részében sem fogja meghozni a végleges eredményt a főválasztás.

A legjobban állanak a szociáldemokraták Szászországban, pedig a centrum ott is összefogott ellenük a konzervatívokkal. Csak Württembergben nincs választási kartell, a pártok önállóan vonulnak a főválasztásokra s majd csak a pótválasztásokon fognak érdeklődősségre lépni.

A katonai készenlétnek nyoma sem látszik a fővárosban, holott az egész helyőrség fegyverben áll ma, a csapatok nem mennek gyakorlatokra. A királyi palota udvarán a díszőrségen kívül még egy század gárdista van s a kastély őrzésére rendkívül szigorú intézkedéseket tett a rendőrfőnök.

A rossz utra tért leány.

Lopás egy női divatüzletben.

Még január hó 7-ikén történt, hogy a Kontsek Kornél női divatüzletében egy vevő, mikor fizetni akart, meglepetve vette észre, hogy 17 koronát tartalmazó pénztárcáját valaki ellopta.

Az üzletben nem tudták elképzelni, ki lehetett a tettes. A találgatások közöt azután rájöttek, hogy alighanem egy fiatal, 13 év körüli gyermekleány volt a tolvaj, aki éppen akkor egy pár keztyűt vásárolt a boltban. Hogy ki az a leány, azt nem tudták, de az üzlet tulajdonosa megparancsolta egész személyzetének, hogy kíséreljék figyelemmel és ha még egyszer bejönne az üzletbe, azonnal fogják el és adják át a rendőrségnek.

A rossz utra tért leány ma újra beállított az üzletbe és vásárolni akart valamit. A segítők azonban felismerték és mindjárt faggatni kezdték. Ő azonban rendületlenül tagadott, de mindennek dacára átadták a rendőrségnek.

A rendőrségen dr. Balla Bertalan ügyeletes rendőrtisztviselő fogta valótóra a megtévedt leányt, aki hosszas kérdezősködés után végre bevallotta, hogy ő a tolvaj. Megtaláltak nála 2 drb. rózsaszínű és zöldszínű selyemszalagot, 1 kis üveg parfümöt, 3 drb. halsont hajlüt és 1 drb. 5 koronás ezüstpénzt.

Hogy ezeket honnan vette, arról nem tu-

dott felvilágosítást adni. A rendőrség bünjeiként lefoglalta a nála talált tárgyakat.

Ebből látszik, hogy máshol is lophatott a rossz utra tévedt leány, akinek a nevét azért nem közöljük, hogy becsületes édesapjának, a ki egy banknál szolgálai állást tölt be, ne szerezzünk kellemetlenséget. Talán még a jó utra tér a szerencsétlen, elszédült leány.

A rendőrség megindította az eljárást ellene.

Meggyilkoltak egy diákokot.

Agyonverték az országuton.

Borzalmas és minden jó érzést legmélyebben fellázító bűntény történt — amint tudósítónk telefonálja. Tegnap Illyefalváról Kőkösre vezető országuton.

Gazda Lajost a brassói áll. faipari szakiskola egyik harmadik osztályu növendékét, az asztalos szakcsoport kiváló szorgalmu és példás viseletű tanulóját, vérben fagyva holtan találták meg az út mellett.

A szerencsétlen fiu a karácsonyi szünidőre ment haza Illyefalvára, hol gazdálkodó apja egyuttal a község bírójja is.

A kellemes ünnepnapok után Gazda tegnap előtt Illyefalváról hat korona 50 fillérrel a zsebében gyalog ment a kőkösi állomásra s utja közben érte a borzalmas támadás. Hogy ki és milyen körülmények között követte el, még nem sikerült megállapítani. Valószínűleg doronggal verték föbe a szegény fiut, több csapás érte ugyan is a halántékán s ha az ütésektől nem halt volna meg az uton, ahol támadói hagyták, megfagyott. Így találták meg holtan és szállították vissza Illyefalvára, ahol, miután fölboncolták, ma temették el.

Az iparis zakiskola több tanulója vett részt a szerencsétlen fiu temetésén.

A csendőrség széles körű nyomozást indított meg a tettesek kézrekerítésére. Nincs kizárva, hogy gazda apja, mint bíró szerzett haragosokat s ezek közül valaki követte el a véres és brutális bosszuállást.

Szenzációs öngyilkosság a fővárosban.

A «Nyugat» igazgatója életunt.

Déli negyed egy órakor jelentették nekünk, hogy a Ferenc-körut 22. sz. házban lévő lakásán öngyilkos lett a «Nyugat» kiadó vállalat igazgatója: Magyar Mór. Az öngyilkoshoz rögtön elhívták a mentőket, akik Magyar Mór-t a Szent-István kórházba vitték.

Az öngyilkos fiatalember, akit különösen Magyarország könyvkereskedő köreiből ismertek és becsültek szakmabeli tudásáért, pontosságáért és megbízhatóságáért, egészen a múlt esztendőig a Révay testvérek könyvkiadó cégnek volt egyik legfőbb hivatalnoka.

Akkor történt egy nagy tranzakció, amely megalakította illetőleg új formát adott a «Nyugat» könyvkiadó részvénytársaságnak s Magyar Mór otthagyva egész eddigi munkássága helyét, a Nyugatnak lett igazgatója.

Öngyilkossága, mielőtt teljesen pozitív és biztos e szomorú cselekedete oka, a legmesszebb menő kombinációknak adhat teret. Lehet, hogy összefüggésben azzal a szomorú és kietlen iródalminak nevezett egyéni háboruskodással, amely a Nyugat legbelsőbb emberei között folyt, lehet, hogy Magyar Mórnak másféle érdekeltsége adta kezébe a fegyvert, lehet, hogy idegbaja,

vagy betegsége, amely teljesen zárkózottá tette, juttatták e szomorú gondolathoz.

Az öngyilkosságról a házbeliek rögtön értesítették a bátyját, Magyar József könyvkereskedőt, aki a szomorú hír hallatára eszméletlenül esett össze, csak nehezen tudták eszméletre téríteni. Ekkor kocsiba ültették és elvitték öccse lakására. A szerencsétlen embert idegroham lepte meg a ház előtt és elhaló hangon kiabált:

— Megölték az öcsémet, jaj, végem van! Tudok én mindent!

Magyar Mór, mióta a Nyugat könyvkiadó r.-t. igazgatója lett, nagyon ideges volt és ezt a környezetet, különösen takarítónője, Domonkos Ferencné is észrevette.

Az éjjel az életunt ember egy órakor tért haza és nagyon nyugtalannak, kimerültnek látszott. Azonnal lefeküdt és panaszkodott takarítónőjének, hogy rosszul érzi magát, ideges.

Magyar Mórnak az volt a szokása, hogy minden reggel nyolc óra tájban, mikor felkelt, becsöngette a takarítónőt. Ma reggel nem csöngtetett és erre Domonkosné maga ment a hálószobába. Magyar ébren volt és ismét panaszkodott az asszonynak, hogy fája a feje. Domonkosné borogatást tett a Magyar fejére, teát főzött, aszpirint adott be neki, s mikor a beteg ember kérte, hogy hagyja magára, óvatosságából minden negyedórán benézett a szobába.

A halálra szánt embernek kellemetlenné vált a takarítónő gondoskodása és negyed tizenkét óra tájban azonnal küldte el az asszonyt, hogy menjen telefonozni Molnár Imrének, a Révay testvérek könyvkiadó cég igazgatójának, aki neki legjobb barátja volt. A takarítónő mintegy félóraig maradt el, mire visszatért, úgy háromnegyed tizenkét óra tájban Magyar már véresen feküdt az ágyban. Revolverrel jobb halántékán lötte magát. Levelet, amelyben tettének okát adná, nem hagyott hátra.

A menátók géletveszélyes sebével a Szent-István-kórházba vitték az életuntat és ott a B pavillonban helyezték el. Értesítették a rendőrséget, de Magyar nem lehetett kihallgatni, mert egy pillanatra sem tért magához. Aligha éli meg az estét.

Annyi bizonyos, hogy rendkívüli súlyos lelki komplikációkon ment keresztül, ehez járult még az is, hogy állandóan látogatta dr. Ferenczy Sándor, ki, mint Freud budapesti követője és apostola, lelki analízissel igyekezett Magyar Mór-t gyógykezeln.

Legnagyobb valószínűség pedig, hogy anyagi bajai adták kezébe a fegyvert. A Nyugat-hoz volt kötve egész élete és minden munkálkodása, de más anyagi érdekeltsége is volt. A Bernát és Kulinyi gramofon-részletüzletnél volt érdekelve körülbelül 50—60.000 koronával.

Kérdőszóinkre ez a cég kijelentette, hogy Magyar Mórral tényleg belső üzleti összeköttetésben állottak, de ennek semmiféle összefüggése sem lehet az öngyilkossággal.

**Mindenféle
Nyomtatványokat
olcsón készíti
HOROVITZ ZSIGMOND
könyvnyomdája
Darabos-utca 7. sz. a.**

Kultuszminiszter és alkohol.

Uj megbízás a tanítóknak.

Zichy gróf kultuszminiszter eszmélni kezd s mintha a mi tanítóink megneszelték volna eszejárását, megelőzték a nagy népmentőt, a nagy filantrópót. E kegyelmes ur is örök emléket akar hagyni maga után s minthogy ő méltó utódja a «madarak s fák napja» s a «békenap»-ja nagynevű megalapítójának, ő is honmentésre gondol s elrendéli az összes áll. közt és társulati áll. el. iskolákban az alkohol-ellenes napnak kötelező megünneplését, valamint az állandó harcot az alkohol ellen. Legcsodálatosabb a dologban, hogy a mi néptanítóink nem várva bte a nagy új honalapító ebbeli nekijugaszkodását, már is kimondották mult év dec. havi értekezletükön, hogy az akciót az alkohol ellen a város s megye területén megindítják.

Mit is mond a sok ilyen-olyan «nap» legújabb fölfedezője, — a kultuszminiszter? Hogy látja a nagy és súlyos veszedéimet, mely az alkoholizmus által népünket egészségügyi, anyagi és erkölcsi téren egyaránt a legnagyobb veszélyvel fenyegeti. Igazán csodálatos. A kegyelmes ur most kezdi látni. Persze, a népetnek 40 éves korában gyűn meg a jobbik esze, — a magyar grófoknak a látásuk meg csak akkor, — ha már maguk is undorodni kezdenek az állattá visszacsülgedt ember láttára.

Egy kis cinizmus is van eme legújabb népbolondító elhatározásban. A kegyelmes ur egész komolyan kijelenti, hogy nem kételkedik. Ugyan miben? Hogy a tanítótag mindent el fog követni, hogy az alkohol nyomában járó vesztéjés hanyatlásnak igyekezni fog gátat vetni. Ah! Kevés az ujonc, kevés a napszámos, kevés a munkanélküliek hada, vagyis: veszélyben a korhadó rendszer, a nemzeti alkotmány, a sok-sok eiojog. tehát siessetek néptanítók megmenteni a rég: Magyarországot, de a mostani előnyös társadalmi rendszert ne bántásatok, mert-mert a választókat ezentul is páinkával igyekezzünk kapacitálni s a régi korhadó rendszer alátámasztására felhasználni. Igaz, hogy a részeges választó gyenge filér, nem megbízható támaszték, de hisz ok — a nagy urak — az általános választói jog kiterjesztésének esküdt eilenségei beérik azzal is, ha a berugott nép hátával nekidőlészkedve is — véd a korhadó épületet az összeroppanástól. Tehát egy újabb nap: «Alkoholelőnes nap.»

Halljátok, tanítók?!

UJDONSÁGOK

EGY HIRES VENDÉGLŐ HALÁLA.

Egy híres párisi vendéglő, a Durand-étterem zárja be ajtaját örökre. Ebből az alkaiomból a Tribuna egyik munkatársa felelevenítte azokat a történelmi emlékeket, amelyek ehhez a vendéglőhöz fűződnek.

1889-ik év január 27-én Páris lakossága egész napon keresztül óriási izgatottsággal várta a hírhedtté vált Boulanger tábornok megválasztását.

A nagy hős sok darabontól körülvéve a Durand-vendéglő egyik szobájában várta a napakarat megnyilvánulását. Künn a Madeleine-boulevardon hömpölygött a tömeg és feszült érdeklődéssel várakozott a grandiózus küzdőiem eredményére. Ugy kilenc óra körül gyorsírnők hozta hírül, hogy a generálist megválasztották. — Erre olyan frenetikus üdvözlés tört ki, amelyet sohasem haliott Páris. Nemsokára azonban a töreget újabb kérdés izgatta: «Mit fog most Boulanger tenni?» — kérdezték mindannyian, akik az étterem bejárója előtt szorongtak.

A Vendeme-téren Saussier ezredes (most tábornok, aki egyike volt Lux kapitány szökése elősegítőjének) táborozott. Száz ezer párisi állott ebben a pillanatban az utcákon utra ké-

szen, hogy félistenüket, Boulanger ezredes az Elyséere kísérjék. Órák teltek el hiábavaló várakozással. A tábornok, aki csak a szeretője hálszobájában volt hős, nyugodtan várakozott arra, hogy a tömeg szétoszoljon és úgy az éj közepe felé, mint valami békés nyárspóigár, szépen hazament.

Ezek voltak a legszebb napjai a Durand-vendéglőnek. Ettől az időtől kezdve a vendéglő büszke vezetője nem tűrte többé, hogy a félvilági hölgyek asztalaianál megjelenhessenek. Az évek multával azonban türeimezebb lett a vendéglős és az egyik szemét, majd mindkét szemét behunyta az asszonyvendégek előtt is. Azonban ez nem segített a Durand-vendéglőnek és így nem maradt más hátra, minthogy be kellett az ajtót csukni.

Vasárnapi istentiszteletek. Január 14-én prédikálni fognak a következők: Nagytemplomban Veress Sándor 4. th., Kistemplomban G. Nagy Béla 4. th., Kossuth-utcai templomban Kovács Ferencz 4. th., Ispotály-templomban Fördös Dezső 4. th., Csapókerti-imagházaiban Kovács János vallásokt, Ielkész, Homokkerti imaházban Bócz Károly vallásokt, Ielkész.

Bizottsági gyűlések. A ref. egyház árvaségügyi bizottsága 16-án délelőtt a tanítók segítő-egylete 16-án délután a ref. egyház tanácstermében gyűlésezik.

A szerb hus Debreczenben. Lapunk tegnapi számában hirt adtunk arról, hogy a szerb husbehozatal ügyében Rostás István főkapitány megítélte a szükséges előterjesztéseket. Tegnapi délelőtt a város tanácsa 11 óráig kezdve csaknem délután félkettőig tartó tanácskozáson a város megítélte a szerb hus behozatalának kérdését. Nehezen jutott a tanács megállapodásra, mert számolni kellett a különféle eshetőségekkel. Ezenkívül arról is volt szó, hogy aranygyűlésen a város bizonyos időre lekötne húst s az nem válna be, mit tehet. Ezért csak akörül forgott a tárgyalás, hogy próbaszállításra rendelkezék be a város. Így a költségek is kevesbednek s aztán nagyobb kockázat sincs. Mint tudvalevő, arról volt szó tegnap, hogy a város két megbízottja Belgrádba utazik a szerződés megkötése végett. Ezt egyelőre eljuttatták s úgy haláloztak, hogy tárgyalást kezdenek két elismert nagy husvállalkozóval Belgrádban s a menynyben az árak kecségetők és a város érdekei is megóvatnak, megkötik a szerződést.

Születések. Az anyakönyvi hivatalnak az alábbi születési esetekről tétett jelentés: — Buzás Anna 18 éves cseléd: Irén leánya, Nagy József 31 éves ref. vasuti kalauz és Soltesz Rozália 2 éves ref. Lajos fia, Nagy Lajos 38 éves ref. cipész és Filipics Teréz 24 éves gk: László fia, Szabó Rozália 23 éves ik cseléd halva született fia, Deák Imre baptista 45 éves és Fagyal Zsófia baptista 40 éves: halva született leánya, Neudard Richard Vince rk 38 éves főhadnagy és Bányay Ilona 23 éves ref: Ilona leánya ref., Lohner Ferenc 30 éves rk kőfaragó és Hadházi Julianna ref. 25 éves: Erzsébet leánya rk., Kovács Sándor bérlő ref. 29 éves és Bereczk Zsuzsanna 27 éves ref: József fia, Molnár András ref. 47 éves terménykereskedő és Kassay Eszter 38 éves ref: József fia, Keller Pál rk. 27 éves juhász és Kamra Mária rk. 21 éves: Pál fia, Kovács József ref. 25 éves napszámos és Kiss Eszter ref. 21 éves: József fia, néh. Tóth István 45 éves ref vincellér és Tar Zsuzsanna 41 éves: István fia, Gergely Ferenc ref. napszámos 51 éves és Mihály Mária 47 éves ref: Mihály fia, Gróff Gyula rk 26 éves máv szertárnok és Kovács Julia ref. 25 éves: Ilona leánya, Balogh István 25 éves ref. máv. fűtő és Varga Margit ref. 22 éves István fia, Tokaji Eszter rk 25 éves cseléd: Eszter leánya, Schiffmann Mór 25 éves izr. ékszerész és Schiffmann Hermína izr. 21 éves: Edith leánya.

Öngyilkos fakereskedő. Komáromból jelentik: Tegnapi reggel ágyában hoitan találták Neumann Géza 42 éves nőten fakereskedőt, egy helybéli nagy cég társtulajdonosát. Neumann szíven lötte magát és azonnal meghalt. Az életunt agglagény volt és szüleinél lakott. Rendezett anyagi viszonyok között élt, a családot vagyonszámra ismerik Komáromban. Öngyilkosságának okáról nem hagyott hátra írást és a család vonakodik minden felvilágosítástól. Az öngyilkost ma délután temetik el.

Hymen. Kecskés István Nagy Zsuzsannát, Pál János Tar Sárát, Boda Károly Nagy Juliannát, F. Balogh Károly Józsa Zsuzsannát, Kovács Márton Szilágyi Borbálát, Szabó Sándor Kovács Ilonát eljegyezte.

Bérbeadások az egyháznál. A debreceni ref. egyház Egyház-tér 5. számú házában lévő boltelhelyiségeket ma délután árverés útján adták bérbe.

A privígyei mandátum. Nyittráról jelentik: A privígyei kerület munkapártja még ezigdig nem állapodott meg a képviselőjelölt személyében. Emlgetik Rudnay Egyedet, Rudnay Béla fiát és Czoher Kálmán nyittrai főszóigabirót, Rudnay Alajos, a lemondott képviselő nem lép fel. A néppárt ragaszkodik Brestyánszky Kálmán jelöléséhez.

Züllött leányok otthona Makón. Érdekes leirat érkezett a belügyminisztertől Csanád megye alispánjához. A belügyminiszter tudatja a vármegyével, hogy a makói Erzsébet-árvaházat megszünteti és annak impozáns épületében európai nivóju erkölcspedagógiai intézményt létesít: a züllött leányok otthonát. Ez otthonban olyan leányok kerülnek állami nevelés és gondozás alá, akik a viszonyok mostohasága folytán rossz környezetbe kerültek, amely teljes romlást idézne eő. A leirat szerint az intézetben elsősorban kiváló gazdasszonyokat kívánunk nevelni a leányokból. Sütni, főzni, és varrni, meg egyéb házi és ipari munkákra tanítják majd a leányokat, hogy azután megélhetésüket biztosítsák. Természetesen nagy gondot fordítanak a leányok erkölcsi és értelmű nevelésére. Az árvaház felosztásával Makónak közközei 100.000 koronás alapítvány szabadul fel, melyet más gyermekvédelmi intézményre fognak fordítani.

Szentbeszéd a koporsóban. A stocktoni (Warwickshire) Szt. Mihály székesegyházban Szilveszter napján furcsa istentiszteletet tartott Colley prépost-piébános. Az öreg lelképásztor azt a tételt vette szent beszédének alapjául: — Gondolj a halálra s hozd rendbe házad táját. A hívők serege áhitatosan csüngött az agy plébános ajkán, de milyen nagy lett a megrökönyödés, mikor Colley prépost így szólt:

— Érzem, hogy minden nap közelebb jutok a sirhoz, tehát előre megvásároltam koporsómat, amely nyolc év óta készen vár engem. Ottan tartom a plébánián, most pedig elhoztam ide Isten fölszentelt házába, hogy ti is léssátok, miképpen készül a halálra olyan jámbor lélek, akinek tiszta a lelkiismerete. Még testemről is végrendelkeztem. 1904-ben megirtam a Birminghami egyetemnek, hogy halálom után holttestem az orvosgyógyászati, vagdalják szét az orvosnövendékek, tanuljanak én rajtam.

E szavak után az öreg plébános intett és négy ember behozta a szószék elé az ércoporsót. A prépost teljes ornátusban belefeküdt, s lezárattaa z üvegfedelelet, úgy vitette magát körül a templomban, keresztbe tette kezét a mellén, lehunyta szemét és a hivek eborzadva nézték a koporsó üvegálpján át. Több aszony sírógörcsöt kapott és ájuldozott. A körmenet után a négy ember letette a koporsót a főoltár elé és felemelte az ércfedelelet. Colley prépost fölkelet s még mindig a koporsóban állva, így köszöntötte hieveit:

— Szép az elmulás, ha a felkiismeret tiszta, de szép az élet is. Köszönöm nektek, hogy visszahoztatok az életbe. Mos tpedig boldog újévet kívánok minden szentéletű testvéremnek.

Az asszony nép lelke méig meg volt rendülve, de akadtak szentségtelen férfiemberék, akik jól mulattak a furcsa ceremónián.

Helgyregaztás. Ujév első napján a református templomban a szószékből szokás szerint kihirdetett az adományozók és hágyományozók névsora, amelybe tévedésből vétett fel H. Nagy Elek tanár neve — testvere, H. Nagy Emilia neve helyett, aki b. e. H. Nagy Ferenc emlékezetére hágyományozott az ispotályi szegények részére 100, azaz egyszáz koronát. — Református egyházi számvevőség.

Találtatót 1 ridikül pénzzel, 1 darab ellenőrző könyv, 1 darab téli kabát, 1 darab kapu kulcs, 2 darab Wertheim kulcs, 1 darab női kalap, 1 darab arany csüngő, pénztárca pénzzel, néhány darab okirat, a Bika dísztermében visszamaradt tárgyak és 1 darab bőrtáska. — Igazolt tulajdonosaik átvehetik a belvárosi rendőrkapitányságnál Szent-Anna-utca 9. szám alatt.

Öngyilkosság a vonaton. Néhány hónappal ezelőtt Debreczenbe került Kabás községből Olajos Erzsébet. A fiatal leány nemcsak szétnézni jött Debreczenbe, hanem szolgálatot keresett. Kapott is egy kis utánajárás után helyet, ahol jól viselte magát. Dolgozott, szerették a házbéliek Olajos Erzsit, akik hamarosan szert tett ismeretségre, barátokra. A többi falusi leány aztán eicsalta Erzsit mulatságokba, tánctermekbe. Itt ismerkedett meg egy peckes honvédkáival. A leálynak minden vágya teljesult ezzel, mert hiszen egy vitézre szert tenni a cselévilágban mindent jelent. A baka mutatta, hogy szereti Olajos Erzsit, aki viszont nagyon belemelegedett az érzeimbe. A katona csak addig volt szerelmes, amig elérte a célját. Aztán odébb állott. Olajos Erzsit bánatnak adta a fejét, annál is inkább, mert egy kis baj történt s tudta, hogy szegényével nem mehet sehova. Utolsó kísérletet tett, hogy visszahódítsa a parátját, de nem sikerült. Erre tegnap öszepakolta holmiját s utnak indult Kabára. Öt pakli gyufát oldott fel pohárban és a mérget egy üvegbe tette. A szerelmében csaldott leány a vonaton megitta a gyufaoldatot. Kabán hazavanszorgott a szüleihez s pár óra múlva meghalt. A szüők nem tudták mire vélni a dolgot. Orvost hívtak a halotthoz, aki megállapította a gyufamérgezést. Az esetet bejelentették az ügyészségnek is. És mivel kétségtelen az öngyilkosság, eljárást az ügyben nem indít.

A hipnotizőr. Mr. Alexander a leleplezett hipnotizőr és telepatikus fenomén produkciót parodizálja Sziklai Benő és Vass Feéri a Hajnal-Mulató-ban, mindaketten olyan sikerült groteszk komikummal utánozzák Mr. Alexandert, hogy — félórán lát — csak úgy dől a kacagástól a nagyközönség. Nagy sikere van még Várdai Ferikének, Siposs Jolánnak, Mezei Panninak, Szép Rózsának, Rozsnyai Gabinak stb. A kitünő műsör már csak egy napig látható, tehát ha egy kellemes estét akar valaki szerezni, siessen a barátságos Hajnal-Mulatóba, a vasuti állomással szemben.

Urániai előadás. Ma, szombaton, este fél nyolc órakor az Ipartestület dísztermében Mada Pál áli. főrealisk. tanár előadást tart Magyarország gyöngyéről, Fiuméről. Az előadás magában foglalja a város történetét, bemutatja a város ipari és kereskedelmi forgalmát, középületeit, remek fekvését, kikötői életét, gyönyörű utcáit 58 képben. Az élvezetsnek ígérkező előadásra belépti díj nincs. A város írársát, mely Fest Aladár kir. főigazgatótól lát dícséri, meg lehet kapni az előadónál.

A tegnapi halottak. Bejegyezték a m. kir. állami anyakönyvi hivatalban az alábbi elhalálozásokat: Balog Antónia ref. 30 éves, Varga Jánosné ref. 58 éves Pozsogi István ref. 18 éves Nagy András ref. 70 éves, Vadászi Ilona Erzsébet ref. 8 hónapos, Cseresznyés István ref. 4 éves.

A sorompó elveségel. Nagy Bálint, a halápi vasuti ör panaszt emelt több vámospércsi lakos ellen, hogy a vasuti sorompót, amely be volt csukva és leeresztve, összetörték. A csendőrség kinyomozta, hogy a tettesek Sándor Mihály, Bodnár Sándor és Sándor Imre halápi lakosok voltak, akik Vámospércsről mentek haza. Sándor M. és társai a vasuti átjárónál észrevették, hogy a sorompó le van eresztve s mivel nem akartak addig várni, míg a vonat elhalad az őrház előtt, baltával szétverték a sorompót. Közveszélyű cselekmény miatt az eljárást megindították ellenük.

— **Visszavont panasz.** A napokban Kontsek Géza feljelentette Pintér Gábor nevű hetesét, hogy meglopja. Pintérnél nagyobb mennyiségű árut találtak. A rendőrség letartóztatta Pintért, aki ellen Kontsek Géza ma visszavonta panaszát, mire szabadlábra helyezték.

— **Nagy ékszerrablás.** Fiuméből jelentik: A san-nicoló-i városrészben az éjjel vakmerő ékszerrablás történt. A bűntettet lovag dr. Schifner rózsateleptulajdonos és magyarországi nagybirtokos villájában követték el és a széleskörű nyomozás ellenére sincs semmi nyom, mely a tetteshez vezethetne. A tulajdonos vette észre a rablást, mikor ma reggel hét órakor doigózó szobájába ment. Az írományok szerteszt heverték az asztalon, egyik fiók pedig ki volt huzva. Schifner lovag nyomban megálapította, hogy egy nagyértékű ékszer eltűnt. Az íróasztal fiókjában ugyanis egy arany női karperec, melyet hat darab borszemmagyságnyi briliáns és egy fillérmagyságu smaragd köszlett, őrzött. Az ékszer értéke meghaladja a 3000 koronát. A megremült család most már átkutatta a lakást, hogy egyéb ne tűnt-e el? Megálapították, hogy a villából a tolvaj csak a karkötőt vitte el, mert a szomszédos szobában őrzött arany- és ezüstékszerek közül egy sem hiányzott. A károsult feljelentésére a rendőrség megindította a vizsgálatot, Peinovich detektív pedig helyszíni szemét tartott. A betörő az ablakon át hatolt a lakásba. A rendőrség táviratilag értesítette a szomszédos hatóságokat, a zálogházakat pedig utasította, hogy az elzálogosításra felejtett értéktárgyakat fokozott figyelemmel kísérjék.

— **Vihar a török képviselőházban.** Konstantinápolyból jelentik: A kamarában, mint legutóbb már annyiszor, tegnap ismét viharos jelenetekre került a sor az alkotmány 35. szakaszának megváltoztatása fölött kifejtődött vitában. Hasszán Albán képviselő beszéde a társaság ellenzéki képviselő annyira felingerült, hogy a kormánypártnak ezt kiáltotta:

— Az ifju-török komité és az ifju-török párt közösleges rablóbanda.

Az ifju-törökök részéről Babanzabet képviselő nem maradt adós a válasszái és Sabrit hitvány fickónak nevezte. Nagy lármá támadt, a képviselők fölgráitak helyeikről és az elnöknek csak nagynehezen sikerült a rendet helyreállítani. Az ellenzéki szónok kijelentette, hogy az ellenzék hajlandó ifju-török kormányt is elfogadni semleges nagyvezér alatt. A karzat ezt a kijelentést eljenzessé fogadta, mire az elnök megfenyegette a közönséget, hogy kiűrteti a karzattól. Az ülés további része nyugodtan folyt le.

— **A trónörökös villája.** A római Tribuna tegnapi száma azt a hirt hozta, hogy Ferencz Ferdinánd trónörökös stivoli kastélyát az osztrák magyar kormánynak ajándékozta egy művészeti akadémia céljaira. Ez a kisse homályos jeentés nagy feltűnést keltett Bécsben. Osztrák-magyar kormány tudvalevőleg nincs és így be kell várni az újabb jelentést, amíg megtudjuk, hogy tulajdonképpen az osztrák, vagy a magyar művészet kapta-e meg a trónörökös ajándékát. Ez az ajándék különben nem oly hízelgő, mint első pillanatra látszik. Magja a kastély és berendezése legnagyobb kincse az estei család óraszországi birtokainak. A főherceg, aki tizenkét éves korában kapta meg a palotát, rengeteg pénzt költött már rá. A villa gondnoka, egy Nopfi nevű ügyvéd, évekket ezelőtt több százezer líra költséggel restauráltatta, de emiatt a vállalkozókkal egész sereg pör támadt. Egyik pörben már el is ítélték a trónörökösöt néhány százezer lírara, amit azonban a főherceg nem fizetett meg és a pör még mindig húzódik. Ezenkívül a fenntartási költségek is igen magasak, úgy hogy ha az ajándékozás tényleg megtörténik, előbb feltétlenül tisztázni kell azt a kérdést, hogy mi fessz az évek óta húzódó és még előreláthatólag hosszú ideig tartó pörök költségeivel és ki fizeti a restaurálási munkálatok kiadásait.

Kétezeréves műkincsek.

A hellének «örök» művészete. — Amerika mint műkincsmutató. — A kyrenei ásatások. — Veszedelmes munka.

Soha népben oly tökéletesen kifejlődve nem volt az izlés, a műérzék, és a művészetek szerepe, mint a klasszikus ókor görögjeinél. Az a fejlettség bámulatos fokán álló művészet ennek csaknem minden ágában oly értékes, felülmulhatatlan műkincseket teremtett, melyeknek bámulatára még ma, évezredek múlva is tömegesen zárandokolnak a műértők.

De a fejlettség legmagasabb, ma is csak megközelíthető, de felül nem mulható fokán a szobrászművészet állt a régi görögöknél, s az ő- és új világ muzeumaiban még ma is az illető műintézetek büszkeségei gyanánt mutogatják a hellén szobrászművészek remekét.

Ujabbban a műértés terén Európával erősen konkuráló Amerika vetette rá magát a hellén műkincsek feltalálásával kecsesgató régészeti kutatásokra, s ez a törekvés volt rugója a kyrenei ásatásoknak, melyek Naorton amerikai tanár, a nagynevű régész vezetése alatt a most elmúlt évben Észak-Afrikában igen eredményesen folytak. Az ásatásoknak az olasz-török hábaru egyelőre véget vetett, mert Kyrene görög város a mai Tripolis határán terül el. Az Amerikai Régészeti Intézet évkönyve most beszámol Norton tanár ásatásainak eredményéről s a beszámolóból meggyőződhetünk, hogy a műértő világ ismét néhány utólráhetetlenül szép és értékes, klasszikus szoborművel lett gazdagabb.

Norton tanár többek közt egy bámulatosan szép női alakot talált, mely egyenértékű a Louvre örök büszkeségét alkotó samothrakei Niké-jével, amely szoborhoz több tekintetben hasonlít is. Még jelentősebb egy csodaszép Athene-fej, mely az előbbi szoborral együtt Kyrene hajdani Akropoliszának, fellegráranak romjai körül került napfényre. Az említett nőalakról azt írja Norton, hogy csupa mozgó, eleven élet és kivitelezés oly mesteri, mint a samothrakei Niké. Az Athene-fejről így nyilatkozik: «Bádog az a kutató, aki a világ meglévő szépségkincsét egy a görög szobrászat virágkorából származó oly darabbal gazdagíthatja, aminő ez a fej. Az istenő a korintusi sisakot kissé hátrahajlítva viseli fején, míg dus hajzata diadém gyanánt övezi csodaszép homlokát s harmonikusan szép hullámokban ömlik vállára. Meglehető az elentét a merész hajlásu sisak és az alatta látszó nőieses bájos arc között. Az előre tekintő szemek tekintete tiszta és nemes, az ajak rendkívül finom metszésű. Az erős egyéniség egy felülmulhatatlan művésze alkotta e remekművet, hogy messzetűnt századok kódén kit is tisztán lássuk a tökéletes szépség egy örök példáját.

Norton tanár ezeken kívül még néhány értékesebb kisebb szobrot is talált, így egy atléta félembarnagságu szobrot, egy Artemis-szobrot, egy nereida-korsót, s tizenöt életnagyságu női mellszobrot. Négy gyönyörű női szobor a Kr. e. századból származik.

Az ásatások, melyeket Norton a Rómában székelő amerikai archeológiai főiskola támogatásával rendezett a hely színén, nem voltak minden veszély nélkül.

Noha a tanár meg kapta a helyi hatóságoktól az engedélyt s a török kormány az ásató személyzett védelméről is gondoskodott, a fanatikus mohamedán lakosság, mely a hely profanizálását látta az említett munkákban, többször orvul megtámadta a munkásokat. Norton egyik munkatársát, mr. de Cont négy felbérelt bandita meggyilkolta. A gyilkosokat a török hatóságok minden becsületese törekvésük ellenére sem tudták kézrekeríteni, mert a benszült lakosság elősegítette menekülésüket. Az a gyanu, hogy magát, Nortont is meg akarták gyilkolni, hogy ilykép egyszerűsmindekorra véget vessenek az ásatásoknak. Norton munkásai arabok voltak, akik talpig fegyverkezve indultak naponként veszedelmes munkájukra.

TÖRVÉNYKEZÉS.

§ Feljelentések Szuly ellen. Budapestről írják: Szuly Aladár fizetéseképtelensége nem egy normális inzulencia, mert a cég tulajdonosa súlyos visszaéléseket is követett el, olyanokat, amelyek büntügyi eljárások tárgyát képezhetik. Tegnap és ma tettek a főkapitányságon dr. Szuly Aladár ellen feljelentést. A feljelentők: Hajós Adolf az Aeroplán-kávéház tulajdonosa, Wrabetz Gusztáv, az Excelsior-szálló vendéglőse, Palotai Samu, a Várkert-kioszk bérlője feljelentésükben azt állítják, hogy Szuly szívességi váltókat vett tőlük és ravasz fondorlattal, azor ürügy alatt, hogy a váltókat prolongálni kell, másodsor is aláíratott velük váltókat ugyanazon összegekről. Így kétszeresen megterhelte a vevőit, akik azt hitték, hogy a prolongálás alkalmával Szuly megsemmisítette az eredeti váltókat. Hajós kára 12.000 Wrabetz 3000 Palotaié pedig 10.000 korona. A rendőrségen dr. Sándor László rendőrkapitány vezeti a nyomozást Szuly ügyében.

Ingatlanok forgalma

Schvartz Arthur és Farkas Lehel veszik Szabó József és neje, Molnár Mária Tégláskerti szőlőjét 22308 koronáért.

Koos Lajos és neje, Neviczki Mária veszik Janó József és neje 109 négyszögöl Csapó-kerti szőlőjét 6000 koronáért.

Varga Mihály és neje, Szabó Erzsébet veszik Paksy Imre 30 hold 1500 négyszögöl ebesi birtokát 44712 koronáért.

Nagy József és neje veszik Vértesi István neje, Molnár Julianna 3 hold 1500 négyszögöl újföldjét 4800 koronáért.

Özv. Varga Istvánné veszi Kis Imre és neje, Tolvaj Erzsébet Csillag-utca 47. sz. házat 6000 koronáért.

Farkas Mihályné Tóth Julianna veszi Farkas János és neje, Nagy Zsuzsanna Nyil-utca 21. sz. házat 7200 koronáért.

A vihar.

Orosz eredetiből fordította ROBERT OSZKAR.

Folytatás.

Majdnem öntudatlanságba hanyatlott, de csak rövid pillanatra hagyta el magát. Aztán a tülekedő karok és lábak között hirtelen egy embernek már alig vélhető arc nézett feléje, melyben szemek helyett véreborult üregek voltak. És a kék nadrág s a vérfoltokkal teát, állig felhuzott zubbony fehér rongyai közül egy embernek meztelen teste látszott.

Csak egy pillanatig tartott a látvány, de a szemtelen, vércafatos arc és a mozdulatlanságba rogygonyant nyers embertesi rettenetes élesen csapott Kotsajew szemébe. Riasztó kifejezése volt az örületes félelemnek és a kétségbeesésnek a küzdelem miatt, emlyben már semmi sem segit.

— A tengerbe vele!

— Vessétek a tengerbe a barmot!

E szavak hangzottak Kotsajew körül és a fejek és kinyújtott karok fölött hirtelen két ahangyatóló lábszár emelkedett a magasba.

Aztán egy nehéz test erőteljesen vágódott le a kópárkányra és széthasított koponyával zuhant alá.

Egyszer megforgott, vért fecskendezett a gát falára és mint egy élő teremtvény, kaszátkarokkal bukott a mélybe.

Súlyos zuppanás haliatszott, fehér habtorngocskák emelkedtek ki a zöld hullámokból és utána morajló csobogással keringett a víz és sebesen verődött a partnak.

Igy mult el néhány perc.

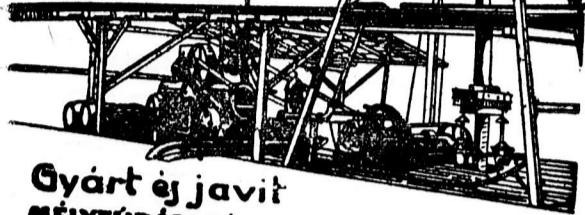
Folytatjuk.

Főmunkatárs
VOITH GYÖRGY.

LAPP HENRIK
MÉLYFŰRÁSOK
magyar részvénytársasága
BUDAPESTEN

Jroda: Gyár:
V. Sálthory-utca 8. / X. Köbányai utca 44.
Telefon: 11476 (Budapest) / 13742

ELVÁLLAL
MINDENMÉJ FŰRÁSOKAT
a legnagyobb mélységig
minden célra

Gyárt és javít
MÉLYFŰRÁSI GÉPEKET, SZERSZÁMOKAT
ÉS ESZKÖZÖKET.
Legjobb referenciákkal!

SALVATOR

Kiváló bőr- és
lithiumos
gyógyforrás

vese- és hólyagbajoknál, kőzervedény-nél, ezakorbetegségnél, vörhenyesnél, emésztési és légzőszervi szervek berúgásánál kitűnő hatású. Természetes vasmentes savanyúvíz.
Kapható ásványvízkezelőhelyeken és gyógyszerboltokban.

SCHULTZS AGUST

Szentes-Lipóci Salvatorforrás-vidék
Budapest, V. Radófi utca 10.

Neubauer János

sodronyműgyáros

a Stencsinger-ház lebontása miatt
irodahelyiségét és raktárát

a gyártelepre helyezte át.

Debreczen, Rétmalom-utca 4. sz.

Irodának alkalmas

világos, tágas

négy szoba

(3 utcai, 1 udvari)

1912. május hó 1-től

kiadó

Darabos-u. 7

Tokaji gyógyasszu

kitűnő gyógyszer

vérszegényeknek és lábadozóknak

Négy félliteres postacsomagot 10 K ért.
frankó szállítással küld:

Nagy Testvérek

szőlőbirtokosok TÁLYA Tokaj-hegyalja.

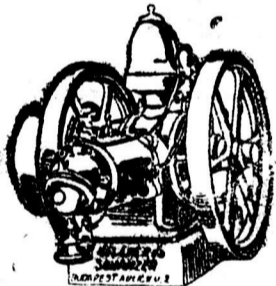

Nyersolaj-motor

Világhirűek

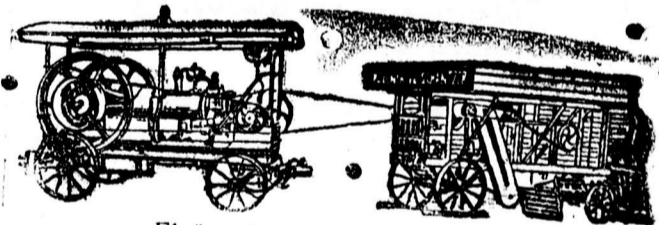
**Magánjáró-
motoraink**

Gőz- és motor cséplőkészletek.

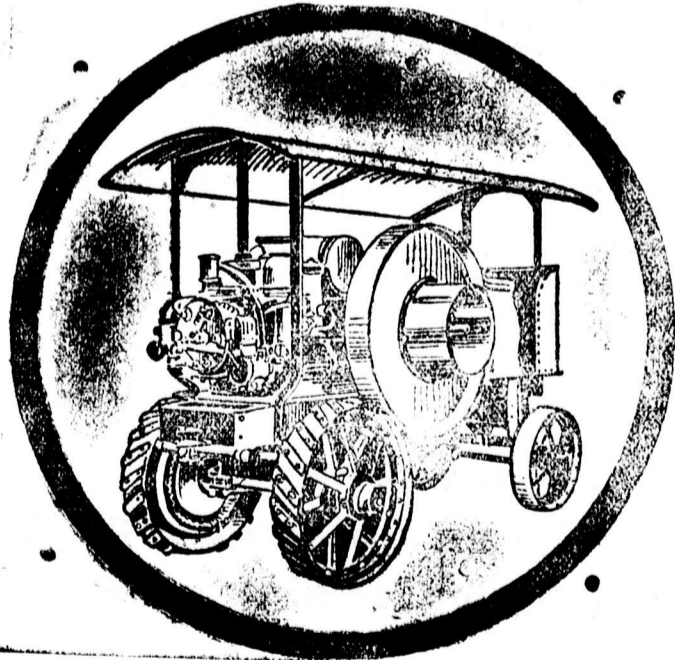
Kitűnik egyszerű kezelés,
olcsó és biztos üzem által.

mert a
legjobb
és
legegyszerűbbek

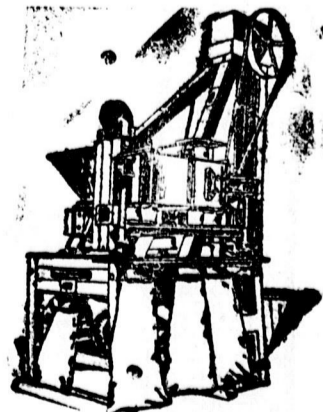

Elsőrendű gyártmány, üzeme olcsó
kezelése egyszerű.

mert a
legolcsóbb
és
üzemük biztos

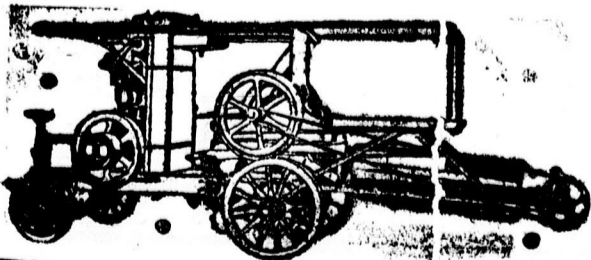

Szabadalmazott
Malomjárt.

Igen célszerűek, mert a ma-
lomjártal együtt van sik-
szita szerkezttve. Kevés he-
lyet foglal el, alkalmas finom
lisztre és darálásra.

Magánjáró kötőrő.

Az országutakon magát vontatja és igen jól tö r.
Kitűnő gyártmány.

Mielőtt gépet vesz, nézze meg
gépkillitásunkat
KELLNER és SCHANZER

[Budapest, V., Kálmán-utca 14.]

Megbízható ügynököket keresünk.

Apró hirdetések.

Tíz szóig 50 fill., mindegy további szó 5 fill.
Apróhirdetések előre fizetendők.

Batthyányi-utca 9. számú ház eladó. Értekez-
hetni lehet Arany János-utca 4. sz. a., az
emeleten.

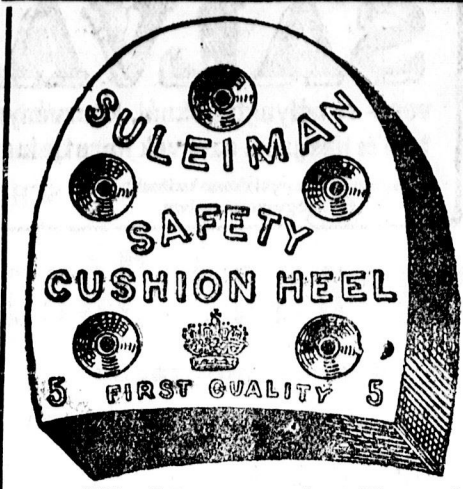
Zongorák és orgonák havi előfizetéssel leg-
jobb és legújabb marionettokat kölcsönöz. Or-
szágas hangjegykölcsönöz intézet, Alkotmány-
ut 47. Csomó prospektust kéri.

KIADÓ LAKÁSOK. Csapó-utca 10. szám alatt
udvari lakás, az emeleten egy vagy két szo-
ba butor nélkül kiadó. Értekezhetni Csapó-
utca 10. az emeleten.

Csizmadiamesterek csizmaszárba való papiros
kifő és mázsánszárba való papiros
Horovitz Zsigmond papirtüztetésben Piacz-
utca 12.

Öfelsége mindennapi itala
a világhírű, legelsőrendű-
nek elismert és kitüntetett
Bajor
Spaten sör

a Bika és Angol királynő
szállodák összes helyiségekben csak
rövid ideig, naponta kimerve és
üvegekben kapható
Gyengeség, idegbeszéd és emésztési
zavarok ellen orvosilag ajánlva.

Világhírű
SULEIMAN
Gummisarok
a koronajegygyel.
Főraktár Ausztria-Magyarország részére:
Hermann Hirsch-cég Wien VII/3.
Minden a szakmába vágó jobb kereskedésekben kapható.

Ó csász. és Apost. ktr. Felségének legfelső elhatározása folytán.

A polgári jótékony célokra szánt

XLI-ik Csász. Kir. Államsorsjáték.

Ez az Osztrák birodalomban egyedüli törvényesen engedélyezett sorsjáték 21,146 kész-
pénz nyereményt tartalmaz, 625,000 korona összértékben

A főnyeremény 200.000 korona

A nyeremények kifizetéséért a csász. kir. lottójövedék kezekedik.
A húzás visszavonhatlanul 1911. február 15-én fog megtartatni.

Egy sorsjegynek ára 4 korona

Sorsjegyek Wienben a csász. kir. államsorsjátékok osztályánál, III. ker., Vordere Zol-
lamsstrasse 7. sz. a., továbbá a lottógyűjtődékekben, dohánytőzsdékben, adó-, posta-,
távirda- és vasúti hivataloknál, váltóüzletekben stb. kaphatók. Játéktervek sorsjegy
vevők részére ingyen adatnak ki. A sorsjegyek portómentesen küldetnek szét.

A csász. kir. lottójövedéki igazgatóság (államsorsjátéki osztálya).

KEDVES EMLÉK-

tárgyat vásárolhat mindenki bármilyen alkalomra olcsó árért

HOROVITZ ZSIGMOND papírárukereskedésében
PIACZ- ÉS CSAPÓ-UTCZA SARKÁN, PIACZ-UTCZA 12. SZÁM.

Rendkívül nagy választékban vannak :

- Levelező-lapok,** ==
- Díszes dobozos levélpapírok,** ==
- Díszes levelező-lap albumok,** ==

Emlék-könyvek! a legszebb hársöny- és bőrkötésben.

Üzleti- és másolókönyvek gyári árban kaphatók.

Nyomatott Horovitz Zsigmond könyvnyomdájában, Debreczen, Barabos-utca. 7. sz. Typograph szedőgépen szeve.